

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 169
Miercuri,
31
Iulie
1991
3 lei

Rădăcinile nomenclaturii

MOTTO:

„Revoluția nu trebuie făcută pentru a se da putere unei clase, ci pentru a se da o șansă vieții”.

(LAWRENCE)

Adevărații neprivilegiați ai societății noastre înțeleg regulile jocului, ori de câte ori își dau seama că schimbările de guvern nu au vreun efect asupra soartei lor. În spatele „telerevoluției” se află sfința și nerușinata nomenclatură comunistă, sigură de sine și inatacabilă. Nomenclatura cu latura ei isterică, grotescă, abuzivă și injustă se bucură de cea mai mare longevitate, e fără moarte. Născută sub Gheorghiu-Dej și consacrată sub Ceaușescu, nomenclatura românească poluează și acum cu etichete și tertipurile ei fragila noastră speranță în mai bine, fiecare gest pe care îl face trădează viclenia și dorința obstinată de a-și păstra pozițiile.

Manevrând cu tenacitate și viclesug instinctele și excrescențele unei lumi primitive și gregare, netrecută prin apele, deloc facile ale civilizației și culturii, ea se mulează după toate împrejurările, ia la nevoie forma combati-

vității „revoluționare” (vezi „feerile” minerești din București), se drapează în toga intransigenței (contra secesioniștilor, autori ai Proclamației de la Timișoara și ai „invaziei legionare” din 13 iunie), devine vehementă (contra „golaniilor și vânzătorilor de țară” din Piața Universității), aproape că nu se mai poate opri (să vină din nou Direcția 5 din Ministerul Minelor) când se dezlănțuie (cu minunații „patrioți” cu bife și levieri de pe 14-15 iunie), fiindcă ameteala, travestiul, masca și isteria au un scop, nu sint făcute de dragul făcutului („Trebuie, obligatoriu, să câștigăm alegerile. Nu avem voie să pierdem” — Ion Iliescu la mitingul F.S.N. din Capitală, în 8 aprilie 1990).

Nomenclatura are o predispoziție naturală spre forma patetică și intempestivă a puterii, trăind din agresivitate („Să fie chemați toți redactorii șefi de publicații, să li se bage mâinile în cap” — Ion Caramitru în C.N.F.S.N.) și din insistență („Nu am declarat nicodată că nu participăm la alegeri” — Petre Roman, la 15 februarie 1990), impresionând („În securitate a-

(continuare în pag. a II-a)

CUGETUL ZILEI

„Atunci când un concept istoric se contrazice, se întâmplă o catastrofă istorică. Naționalismele trebuiau să ducă la respectul altor națiuni. S-au contrazis, cultivând orbește doar pe cea proprie, și au dus la dezastru. Socialismul trebuia să fie deschis către internaționalism. A fost închis („Suveranitate”) și catastrofează lumea”.

Constantin NOICA

CRONICĂ POLITICĂ

Opoziția există!

În fiecare luni seara, opoziția unită din Sibiu se întrunește pentru dezbateri asupra problemelor de politică generală, dar mai ales asupra celor din județul nostru.

Această uniune, realizată la nivel județean, a fost declanșată și în organizațiile din județ, orașenești, comunale sau sătești, unde, ele, deja există.

Formațiunile politice realizatoare ale acestei uniuni au constituit un nucleu de acțiune.

Coordonatorul în exercițiu al acestui nucleu este dl. Ga-

vrilă Dejeu, din partea P.N.T.-c.d., secretar este dl. Constantin Apolzan, din partea Uniunii Democrat-Creștine. Membrii sînt: dl. Nicolae Zaharia, din partea P.N.T.-c.d.; dl. Nicolae Jurcă și dl. Ioan Iordache din partea Partidului Social Democrat; dl. Constantin Panu și dl. Rotaru din partea P.N.L.; dl. Lucian Filip din partea Alianței Civice; dl. Dorin Gogălea și dl. Axente Mircea Dopp din partea Partidului Liberal Monarhist; dl. Bălogh Ernest și dl. Szombatfalvy Török Francisc, din partea U.D.M.R.; dl. Aurel Maxim și dl. Ion Ungureanu din partea Uniunii Democrat-Creștine.

Au fost dezbătute (luni, 29 iulie a.c.), problemele esențiale care privesc viața județului nostru. S-a trecut la punerea în corelație a pozițiilor formațiunilor politice participante. Au fost identificate câteva probleme: prioritatea funciară, C.A.P.-urile, I.A.S.-urile, Asociațiile intercooperatiste și legea financiară; religia, libertatea de conștiință și biserică; școala, baza materială a școlii, personalul didactic și școlarizarea în limba maternă; administrația comunală și autonomia ei decizională; dreptul la reconstituire al comunelor desființate; dreptul populației locale de a a-

(continuare în pag. a II-a)

Ion UNGUREANU

Galeria de Artă „SIRIUS” adăpostește, în prezent, lucrări de grafică și pictură ale studenților de la Academia de Artă din București. Ele sînt expresia plastică a „întîlnirii” autorilor cu realitatea orașelor din zona noastră. Astfel, Sibiuul vechi și Sighișoara apar transfigurate într-o mulțime de ipostaze, dependente în ultima instanță de individualitatea celor ce le-au perceput. Grafica și acuarela insistă îndeosebi pe acele pasaje din arhitectura orașului nostru, devenite

Linie
și
culoare

„clasice” prin preferința artiștilor dintotdeauna de a se opri la ele. Nu poți să nu te întrebi, dacă nu cumva, prin tradiție, Sibiuul nu reprezintă pentru pictura națională ceea ce înseamnă Venetia pentru cea universală. (Bineînțeles, păstrînd „proportțiile”).

Toate lucrările sugerează emoția specifică, încercată în fața unui oraș „prins” în roșul, galbenul, ocrul și verdele închis al canicului verii. Prin armonie se impun picturile și grafica Dianei Thais, Camelinei Precupas, Liviei Martin, Lilianei Passima și ale lui Florian Lucan.

Dascălii tuturor acelorora ce își prezintă publicului experiența estetică sibiană sînt: profesor Vasile Grigore, lector Olga Birman, asistent Cătălin Bălescu, lector Claudia Mușat.

Lucian FILIP

Eșecul comunismului

Este ușor de prevăzut, și la ora asta, inevitabil. Iată explicația celui mai cutremurător fenomen al secolului nostru. Într-o încercare de ierarhizare, în primul rînd, pentru că se baza pe o ideologie populistă, tendențioasă, perimată, care în loc să țină pasul cu vremea s-a mărginit la niște interese mășchine de clasă, retrograde, denaturate.

Cînd americanii și-au conceput strategia de luptă împotriva estului, în afara unei superiorități militare, au analizat profund elementele slabe ale sistemului. Și-au dat imediat seama de grava gre-

șeală a supraevaluării „muncii manuale”, idealizată pînă la ridicarea ei la nivelul unui concept de dictatură a proletarietului, în realitate pe cale de dispariție în fața dezvoltării rapide a mecanizării, introducerii sistemelor moderne de robotizare. De asemenea, au sesizat neglijarea priorității care trebuia dată „inteligentei”, cu care se progresează în Occident, de acum cu cîteva generații bune înaintea sovieticilor, care dețineau supremația politică în zonă. Aceștia din urmă, încercînd să țină pasul cu explozia rapidă a tehnicii universale, au organizat cel mai sofisticat

spionaj, între care și cel industrial. Atunci li s-a întins cea mai originală și abilă cursă, fiind lăsați în mod deliberat să fure, pe de-o parte controlat și să li se furnizeze, pe de altă, aparatul de calcul cu simulatoare și parașiti ușor de acționat la nevoie. Folosind mașinăria unei formidabile organizații teroriste, K.G.B.-ul s-a înșelat amarnic, pentru că cei mai reputați specialiști în materie jucau, în cel mai bun caz, un rol dublu, desconfirîndu-le astfel toate secretele... Lovi-

(urmăre în pag. a II-a)

arh. Liviu NICULIU

Scumpirea aberantă a tuturor mărfurilor a devenit, pentru bietul român, săracul, cel mai cumplit coșmar. Acum, „zvônul” încă unei „liberalizări” a prețului benzinei i-a determinat pe gospodari să-și golească buțile de varză pentru a le transforma în recipienți de benzină. Foto: Iulian PREDA

Rădăcinile nomenclaturii

(Urmare din pag. 1)

vem specialiști de mare valoare, pe care trebuie să-i păstrăm cu orice preț. Asta și facem. Supravegherea populației trebuie făcută ca și până acum". — Mihai Munteanu, la 28 februarie 1990) și dind la o parte valori (atacurile deșănțate ale „României Mari” contra lui Pleșu, Blandiana, Paleologu, Liiceanu ș.a.) ocupind patru scaune deodată (doar 50 la sută din C.P.U.N.) răsturnându-le la nevoie („Jos Mazilu”), domolindu-se, apoi întorcându-se la modestie („Să ne spună domnul Brucan, noi ce simțim, proști sau deștepți?”), luându-și măsuri de precauție, știind prea bine că protestul ei dacă e dur, va fi socotit drept și întemeiat („trebuie să ieșim la luptă contra elementelor care destabilizează țara” — senatorul F.S.N. de Constanța — Dumitrașcu) va triumfa (a triumfat la 20 mai).

Strigătul de nemulțumire al neprivilegiaților este lipsit de semnificație încă înainte de a-i ieși de pe buze, nomenclaturii aparținându-i până și limbajul (R.Tv.). Libertatea este ceea ce înțelege ea prin libertate, democrația este ceea ce înțelege ea prin democrație („România va fi fesenistă, ori nu va fi deloc” — Dan Iosif), iar nomenclatura are puterea de a impune definițiile ei (vezi Cronica Parlamentului). Membrii nomenclaturii sunt oameni falși, cu multe oneste. Dacă n-au creier pot să-și cumpere. Sunt vicleni, cinici, subtili, flexibili. Au studiat cu atenție pe neprivilegiați și știu că un anumit număr de ani trăiți în sărăcie sînt de ajuns pentru a construi o sensibilitate. Ei vorbesc despre valori morale, dar de fapt psihologia lor, ca acțiune, este cinismul și cupiditatea. Pentru nomenclatură nu există o demnitate a muncii, a cinstei sau onoarei, acestea sînt pentru cei mediocri (fără ocolisuri, prostii) care avînd la dispoziție unele comodități (astăzi, apă caldă) și înlesniri (ulei pe rație) au început să rămînă pasivi la răul social, cramponîndu-se de mărunturile lor bunuri lumești. Au înghițit și înghiț toate nedreptățile, așteptînd răbdător să treacă de la sine. Cîntecul, corectitudinea, onoarea nu întemeiază o judecată, ci pun în acțiune o metafizică a umilirii. Aceasta-i mărteja lecției pe care nomenclatura ne-o servește.

Indignarea tinerească nu sperie nomenclatura. Ea știe că tinerii își vor schimba tonul atunci cînd vor avea pe cap datorii și cîțiva copii. Viața, în definitiv, constă în

a face compromisuri și concesii (!!).

Îl vezi pe cite unul — cîți n-am văzut noi din ăștia? — gemînd prin toate adunările, făcîndu-și loc în față, dînd din coate cu stăruință și cu îndrjire, luptîndu-se să schimbe înfățișarea treburilor, suferind cumplit dacă e dat cumva înapoi, dinadins sau din greșeală. Îl cunoașteți bine pe individ înainte de decembrie 1989, știți că are creierul cam neted, îl știți că e cam greoi și cam opintit la minte, vă spuneți însă că merită și el să trăiască, ba îl mai și ajutați, oameni sintem, nu-i așa, apoi, cînd îl vedeți dezlănțuindu-se, vă cuprindea uimirea și mila. Dar pentru un asemenea tip de impostor, înfiorarea și mila, cît ar fi ele de puternice, nu au nici o valoare, sînt mofturi, fandoseli, esențial fiind pentru dumnealui urcușul — ascensiunea, suirea. Nu are rost să înțelegi convingerile vechilor șefi, zbiri, belferi sau șabi. Și este inutil să combați aceste convingeri, căci mai degrabă decît să sufere o neplăcere, nomenclatura va renunța la ele și va căuta altele. Valorile nomenclaturii sînt atît de false încît nu constituie o frînă pentru puterea ei.

Deoarece înjosec tot ce ating (cu excepția banilor și privilegiilor, firește) cuvinte ca „eroi”, „datorie”, „sacrificiu”, „cerem oamenilor de

bine” trebuie stropite cu dezinfectant înainte de a putea fi rostite fără dispreț și silă.

Goethe se temea că lumea modernă s-ar putea transforma într-un spital, în care fiecare cetățean ar fi un bolnav. Jules Romain afirma că atunci cînd cultura nu reușește să dea răspuns sentimentului de vid și panică — la care este predispus omul — intervin alți factori care ne îndrumă spre terapie, spre băutură, sex sau ură, sau după cum spunea Gumbel, spre canapeaua pe care se refacă ciclul bieților nefericiți. Această concepție este și mai pesimistă în România de azi.

La înaltele tipuri de martiriu, secolul XX a adăugat României martiriul grotescului. Societatea impusă de nomenclatura comunistă este atît de decadentă încît Sodoma și Gomora par să fie Noul Ierusalim. Știm cu toții că protipendada distruge pe detractorii ei, strîngîndu-i cu „caldură la piept” și apoi asfixiîndu-i. Dar nu mă sfîesc să spun că, deoarece nu poate fi schimbată, nomenclatura va trebui să fie măturată.

Mihai Ion IONESCU

P.S. — „Cînd noua clasă va părăsi scena istoriei — și aceasta va veni — ea va lăsa mai puține regrete decît toate clasele care au precedat-o”.

(Milovan Djilas)

Lozul vacanței — a devenit un hoby colectiv. Lingă fiecare chioșc o mulțime de oameni freacă infrigurați micul petic de carton pe care așteaptă să găsească cele trei cifre norocoase. Foto: Iulian PREDA

OPOZIȚIA EXISTĂ!

(Urmare din pag. 1)

lege primării și consiliile comunale.

Primul pas, pe care a considerat Nucleul de acțiune că trebuie să-l facă, este acela al realizării în tot județul al unor grupe de acțiune formate din membrii conducătorilor locale. Stabilirea și formularea concisă și coerentă a problemelor, pe fiecare localitate în parte, revin acestor grupe de acțiune. În câteva sate și comune a fost, deja, întocmit acest „inventar”.

Nu mai astfel este posibilă instaurarea unor raporturi democratice în societatea noastră. Numai de la nivel local, spre nivel central, se justifică reprezentativitatea. Se va lupta cu hotărîre pentru dominația absolută și generală a ideii de eligibilitate. Nici un post și nici o funcție din administrație, indiferent căruia compartiment revin, să nu mai fie destinate numirii de sus, ci alegerii. Numai pe această cale responsabilitatea pentru faptele celor aflați în funcții se va face în fața comunității locale și nu în fața unui organism abstract, supraimpus, Statul fiind ignorant și arogant în ceea ce privește interesele locului.

Trebuie să se înțeleagă dreptul și necesitatea ca fiecare comună și fiecare oraș să-și aleagă libere primarul și nu „să aleagă” o persoană indicată de la centru. Abia atunci vor putea spune cu fală: PRIMARUL NOSTRU.

Geniul lui ILIESCU respectă tradiția. Dar se înșeală!

Conform tradiției impuse prin așa numitele legi nescrise, care lasă amprente grele asupra existenței unei societăți, atunci cînd un președinte român „mult iubit” de popor a făcut afirmații în fața întregii națiuni și a străinătății, eu privesc la raportul dintre sine și compatrioți, nu numai că se înșeală, dar ne și înșeală, tocmai pe noi, alegătorii săi, și acest lucru din pricina obișnuinței de a se baza pe ce-i ajungea la urechi.

Exemplele le-am trăit pînă-n decembrie '89 pe propria piele. Mai greu e însă de înțeles de ce și cum și azi se întîmplă la fel. Poporul nu mai vrea așuprire și umilintă, nu mai vrea snobi.

Se apropie campania electorală.

Cei mai siguri de izbîndă? Iliescu, Roman, Verdet. „Curat-murdari”!

În fața națiunii, președinte-

le Iliescu a declarat, și replica este deja cunoscută, că la alegerile din mai anul viitor se bazează pe faptul că „toată Moldova e fesenistă”. Dacă de aici și-a cules laurii anul trecut, realitatea a demonstrat, la fața locului, că de data aceasta se înșeală și ne înșeală! Dar noi, care am trăit o experiență amară, nu mai credem baliverne. O vizită recentă în mai multe orașe din Moldova mi-a dovedit că, cel puțin la acea dată oră, replica președintelui nu are nici un temei, ghicitorul lui în stele l-a mințit, pentru un ban în plus... Am notat, în trecere, două lozinci. Una înscrisă pe un zid în plin centrul Galațiului: „Treziți-vă, moldoveni, am fost mințiti!”, alta, de pe un bloc din Bîrlad: „Moldoveni, nu vă mai lăsați mințiti de fesenști!”, care mi s-au părut mai elocvente. Nu v-au ajuns la urechi, d-le Iliescu? Nici blestemele truditelor pămîntului, care v-au votat în mai anul trecut și azi nu primesc nici o pensie? Eu le-am auzit cu urechile mele. Și vă spun sincer că nu m-a bucurat suferința reală a acestor oameni. O femeie mi-a

spus: „De ce nu tăbăriți pe el, că la Sibiu vine mai des, pe noi ne-a uitat!”. Ce ați fi răspuns în locul meu? Că-n locul dv. ați constatat că „toată Moldova e fesenistă”. Ce urmăriți cu asemenea constatări?

Judecînd după modul în care vedeți lucrurile, înseamnă că „majoritatea” care o să voteze, în mai, e reprezentată de cei cîțiva care vă mai aplaudă din cînd în cînd! Sper că, în calitate de demn și curajos urmaș al lui Ceaușescu, nu mă veți da în judecată, așa cum tot amenințați „o anume parte a presei” care, în fond, nu vă aplaudă greșeli, pentru „vina” de a folosi una din expresiile pe care le-ați lansat pe piață. Ar fi ca și cînd Ceaușescu ar fi acuzat pe cineva, care rostea în fața unei adunări: „dragi tovarăși și pretini”. În fond, n-am făcut decît să citez din „clasic”, dacă asta convine mai mult. Să sperăm că alegerile din mai anul viitor vor spune lumii adevărul!

Gabriela BALAN

P.S. — În regiunea Bacăului a plouat cu șerpi. Ce semn să fie oare? (G.B.)

Eșecul comunismului

(Urmare din pag. 1)

tura de grație a fost bineînțeles, dată pe plan economic, exact acolo unde era de fapt punctul cel mai slab al prostimii, care în afara unei teorii stupide, cu centralizare excesivă, visa la o victorie dogmatică depășită total.

Fără să ne facem iluzii că societatea de consum este perfectă, idealul comunist s-a compromis și prin renunțarea la umanismul enunțat cu atîta tărie și batjocorit cu cinism, în final. Conduși de elemente corupte și de cea mai proastă calitate, pe singurul criteriu al originii „involuate”, drumul comunismului nu putea mer-

ge decît spre prăpastie. Politica mincinoasă, speculativă și de șantaj nu mai poate susține un vast imperiu muritor de foame.

Deruta generală și dezamăgirea actuală nu este decît o fază firească de tranziție spre o societate ireversibilă, iar dintre actorii rămași în scena moscovită, regizată de la Kremlin, președintele României pare să fie ultimul supraviețuitor, detestat în toate cercurile internaționale.

La fel de surprinzător a apărut organizatorilor loviturii din dec. 1989 apelul „JOS COMUNISMUL”, neprevăzut în scenariu, prin care puteam fi nemuritori, dacă...

GUVERNUL

Echipei guvernamentale au început să-i sară pernele de sub partea aceea a corpului (știți dv.) cu care se pare că a și gîndit reforma economică.

Și tot în partea aceea riscă să ia un picior cît de curînd.

Pentru că, atunci cînd se ia perioadă de referință anul de grație 1989 (an în care actuala ocîrmuire nici nu exista în limbajul nostru curent) și cînd toate statisticile arată că se merge din rău în mai rău, ce le mai trebuie guvernurilor noastre ca să-și facă bagajele?

Și, ori de cîte ori primul ministru ori

vreun coleg de echipă iese în față să ne mai spună ei „ce și cum”, ori să pună la punct opoziția fiindcă se opune și nu e bine, că asta e rea-voință și trage la cîntar în sens invers, ei bine, atunci mai sare o pernă.

Și pentru a da o mîină de ajutor (ca să nu se spună că opoziția așa și pe dincolo) la luarea situației albastre în care ne găsim, aș sugera miniștrilor să se înființeze la coada propriei reforme. Și dacă din întîmplare s-ar putea să se aleagă cu ceea ce o-mul de bine și de bună credință (nu?) numește, cu delicatețe, „ciuciu” la preț liberalizat, atunci să știe că le-a sunat ceasul.

În ceea ce mă privește aștept să sară ultima pernă.

Natalia DROC

Prețurile pieței alimentare

Marea noastră șansă este agricultura, nu încetează să ne amintească iubii roștri conducători. Dar nu agricultura producătorilor individuali, ci aceea făcută în asociații în care... și dă-i și dă-i, puicușorule și dă-i și luptă, neicușorule, de ne mirăm cum de nu le înțepenesc făclile și nu li se scrîntesc limbile preacuscitorilor cirmaci.

În realitate situația e cam... altfel. Țăranul este talpa țării. Așa cum a fost totdeauna. Și țăranul, cu o nedezmințită dorință de a-și lucra pământul și-a văzut de ale lui. Roadele se văd într-un timp destul de scurt.

În piață, verdețurile, legumele și fructele sînt în cantități suficiente. Despre prețuri ar fi multe de spus, trebuie însă făcută o subliniere: prețurile pe piața liberă au scăzut în ultimele săptămîni, chiar dacă în comparație cu prețurile produselor de la „aprozar” sau de la „Agrocoop”, sînt ceva mai ridicate. Vorba multă, sărăcia omului. Să lăsăm cifrele să vorbească:

La aprozar, cartofii costă 18 lei/kg, în condițiile în care sînt mărunti,

crăpați și plini de pămînt; ardeii costă 70 lei/kg și sînt scofiliciți și micuți; roșiile, și ele micuțe, costă 15 lei/kg, varza — 16 lei/kg, dar nu prea este; morcovii — 20 lei/kg, plini de pămînt; iar ceapa, ei aici e aici, murdară de clisă și cu veștede cotoa-

ECONOMIA DE BÎLCI

re de frunze, costă 20 lei/kg. Piersicile sînt — nu prea grozave — la un preț de 30—35 lei/kg.

Trecînd în piață, la țărani, produsele sînt mult mai aspectuoase, avem de unde alege și asta la prețurile următoare: roșiile costă 30 lei/kg, mai mari și mai coapte decît cele de la aprozar; ardeii se vînd la bucată, de la 4 lei, la 6 sau chiar 8 lei, dar îți vine să-i mîninci cu ochi; cartofii sînt 20 lei/kg, curați și uscați; vinetele sînt 80 lei/kg, însă incomparabil mai frumoase decît cele cîteva rămășițe zbircite ce părău uitate pe acel colț de tarabă, la un „aprozar”. Căstraveții costă 50 lei/kg, și e drept că unii dintre ei sînt

mari, gâlbejiți, de nu-ți vine să-i cumperi. În schimb, ceapa arată de mai mare dragul, la un preț de 25 lei/kg. Mai putem cumpăra fasole verde cu 25 lei/kg, ardei iuți cu 50 lei/kg, dovlecei cu 25—30 lei/kg și morcovi cu 10 lei legătura, curați și aspectuoși.

Fructe erau mai puține. În afară de afine, 10—15 lei/paharul și zmeură, 20—25 lei/paharul, mai putem cumpăra... nectarine („un fel de piersici albe”, cum ne spune precupețul) cu 70 lei/kg.

După cum se vede, prețurile pe piața liberă sînt mai mari decît la „aprozar”. Cît despre calitate, vă invit să vă convingeți. Oricum, nu prea avem încotro. Deocamdată. Să vedem ce-o mai fi în continuare...

Ovidiu TOMULEȚIU

CARTUȘ

Academiciana

Să nu ne mai mire deloc. România este țara tuturor posibilităților. Numai așa se explică faptul că fosta vînzătoare de semințe, care nu știa să scrie și să vorbească bine românește, a ajuns academician-doctor-inginer. Coana Leana era la fel de sensibilă la funcții și laude ca și tovarășul ei de viață. „Competența” lor a fost dovedită, iar ei pedepsiți pentru asta.

Ceea ce ne surprinde însă, este formidabila cultură a unui personaj pipiriu la fel de agramat ca și Coana Leana, cu aceleași aere de mare... Noua noastră „academiciană” nu este vînzătoare de semințe, ci o banală femeie de serviciu. Campioană, nu alta. De făcut curățenie mai rar, că de o „subținea” ginerele. Deci gunoiul pînă-n grindă în instituție, iar ea pusă pe studiu. S-a specializat între două plimbări la piață și două legănări de mătură, între o partidă de croșetat și una de bîrfă, în intrigă și în deontologia astronauticii eschimoșe la care a mai adăugat studiul asupra diletantis-mului asimetric al păsutului pe gheață. Năucii de atîta inteligență ne-am gîndit să-i propunem să candideze independentă, poate o vedem pe inteligenta femeie de serviciu în Parlament sau în Senat alături de tovarășul Birlădeanu.

Dan Ioan BOGDAN

TIGANII AURARI

Fiecare din noi i-am întîlnit în drumurile noastre. Așezați turcește, la marginea trotuarului, aplecați deasupra micii nicovale, mestereau bijuterii. Am fost întotdeauna fascinat de felul în care transformă metalul, conferindu-i o nouă calitate. Mișcări precise și rapide, modelează metalul înmuiat. Clește, foc, ciocan, o privire lungă și atentă, după care, aurarul își întinde inelul sau verigheta frumos încrustate. Mirarea ne bîntuie cîteva clipe. Pare imposibil ca numai cu un clește, un ciocan și o pilă să poată cineva face o bijuterie frumoasă.

Martă, 30 iulie 1991, ora 9,30 — Piața 1 Mai.

Mult mai aglomerată decît o știam. Florărese, înghețată, sucuri, bere, mașini îngheșuite în stația de troleibuz, țigări, rujuri, cafea, ness, ciocolată, bomboane etc. Toate acestea, mult înainte de intrarea în adevărata Piață. Undeva în fața Sălii de sport, turiștii ruși își făceau obișnuitul comerț.

Printre mesele și tarabele improvizate, pe covorașe, în poziția cunoscută, țiganii aurari își vedeau nestingheriți de treabă.

Îi priveam, căutînd o modalitate de a discuta cu ei fără să le trezesc suspiciuni. În momentul în care m-am hotărît, ceva s-a schimbat în pulsul mulțimii. A apărut Poliția. Lumea se mai teme încă de Poliție. Tarabele au început să dispară ca prin farmec, lumea a început să

se agite. Am înțeles că este vorba de un control de rutină al autorizațiilor. Echipa poliției doar asista acest control, pe care îl făceau de fapt reprezentanții Primăriei și ai Gărzii Financiare.

Printre cei care își strîngeau lucrurile erau și țiganii aurari. De ce? Pentru faptul că, deși autorizați, nu aveau voie să facă producție și comerț în respectivul loc. Adică la intrarea în piață. Cîtorva dintre ei le-a fost ridicată autorizația. Au fost invitați împreună cu ceilalți, la ora 16, la Primărie, la camera nr. 4 de către dl. Călin Ilieșan de la Corpul de Control Comercial al Primăriei. S-au strîns la un loc cu toții și comentau, necăjiți, intervenția celor care le-au deranjat munca. Discuția cu ei s-a legat foarte ușor.

Am aflat că majoritatea sînt din Alexandria. Tinerețea unora m-a chiar mirat. Am aflat că Marin Virgil are 27 de ani și deja are 15 ani de meserie. „Lucrez de la 12 ani. Am învățat meșteșugul de la tata. Tata de la bunicu și așa mai departe”.

Vasile Ioan are 19 ani, lucrează de 7 ani. Este necăjit, la fel ca și ceilalți. „Tot așa ne face Poliția. Ne ridică, ne duc la sedii. La consiliu plătim impozit. Noi nu furăm, muncim cinstit, este destul de greu să ne procurăm materialele. Nimeni nu ne dă nimic, în schimb toți iau de la noi”.

De aceeași părere este și Radu Elvis — 21 ani și Zinche Marian, care completează: „Acum, probabil, ne vor amenda, pentru că habar nu am de ce ne-a ridicat auto-

rizațiile și nici de ce nu ne lasă în pace”.

Printre acești tineri, dl. Grama Ilie în vîrstă de 68 ani făcea notă discordantă. Greu de bănuț că acest om plin de energie are aproape 70 de ani. „Am peste 50 de ani de meșteșug. În viața mea am învățat destul să lucreze aurul și argintul. Care a putut și a avut capul mai bun a învățat. Am autorizații cu care putem lucra în toată țara. Păcat că ne pierdem o mulțime de timp în situații ca acestea, în care Poliția și Primăria dovedesc că sînt cu noi! Este mai rău ca înainte, cînd cel puțin te lăsa în pace să lucrezi. Nu știu în ce scop mi s-a ridicat autorizația. De unde să plătim impozitul dacă nu ni se permite să lucrăm? Probabil sîntem buni doar să ni se ia banii. Nu mai știu de se întimplă în țara asta, unde o duc bine bisnițarii și țilharii. Noi care muncim, cîștigăm într-o lună cît cîștigă bisnițarul în două zile și nu putem lucra decît atunci cînd este timp frumos. Dacă plouă sau e frig, stăm. Hărțuiala asta continuă la care sîntem supuși ne obosește și ne mîncă timpul. Nu aducem nimănui nici o pagubă, nu facem murdărie, avem nevoie de un loc pe unde trece multă lume, pentru a face o vînzare bună”.

Cred că și cei care încasează impozitul și amenzele vor înțelege acest lucru. De vor stabili locurile potrivite. Altfel, țiganii aurari vor trebui să se lase de meserie, și să se apuce de altceva, lucru pe care ei nu-l doresc!

D.I.B.

Mai scump oul decît găina

La unitatea „Avicola” (B-dul V. Milea) pînă nu demult predominau imense cozi la pui, găini, curcani, ficat de pasăre... (produse pe care le-nșirăm din aducere-aminte).

Unitatea ne-a reobisnuit (dacă am uitat vreodată?) și cu „delicioasele” tacimuri (capete, șira spinării, ghiare și pene, chiar și cite o aripă), cu care ne amăgeam prînzul de duminică, și care, culmea, se vînd cu mult succes. Se pare că, în ciuda tuturor promisiunilor pe care primul ministru le tot repetă, a-nume că vom trăi mai bine, tocmai acestea sînt singurele produse accesibile cumpărătorilor azi. Prețurile enorme îl transformă pe virtualul client al magazinului alimentar în „gură cască”.

Un lucru însă trebuie subliniat: în timp ce magazinele alimentare puneau în vînzare pui (din cei cărora le spuneam „frații Petreuș”) la 175 lei/kg, la unitatea „Avicola” se vindeau pui calitatea I (pui grill), la 145 lei/kg. E o diferență considerabilă — atît la preț, cît și la calitate. Cu toate acestea, nimeni nu se mai îngheșuia, ca altădată, să cumpere, dimpotrivă, am văzut oameni ieșind cu o expresie de tristețe pe chip, care azi îi caracterizează din ce în ce mai des. Vînzătoarele sînt foarte amabile, încearcă să zimbească încurajator, dar amărăciunea li se citește pe față (de felul în care se vinde marfa depînd salariile lor!). Greu vandabile sînt și ouăle, nu din cauza sezonului, ci tot dintr-un prețului. Dacă prin oraș se mai găsesc ouă cu 3—4 lei/buc., aici prețul este de 5,50 lei. Lumea preferă să stea la cozi decît să dea atîția bani.

Care este explicația creșterii prețurilor la produsele avicole? Creșterea prețurilor pentru furaje... Cu alte cuvinte: mai scump oul ca găina!

Gabriela BALAN

Foto: Iulian PREDA

TEHNOCRAȚII N-AU BANI!

Vineri, 26 iulie a.c., la C.A.R. — Învățămînt, trebuiau făcute plățile, dar n-a fost să fie așa, C.E.C.-ul declarînd că Banca nu are bani. A fost avansată promisiunea că aceste plăți vor fi făcute în septembrie. Cei interesați sînt într-o situație dificilă, întrucît obținerea banilor necesari nu se poate face nici prin lichidarea fondului, din lipsa banilor în Bancă.

Lipsa lichidităților pentru efectuarea, de către Bancă, a plăților este unul dintre primele efecte vizibile ale reformei antipopulare și antieconomice aplicată asupra economiei de către guvernul nostru constituit din unicate și autointitulat tehnocrat.

Liberalizarea prețurilor este numai și numai o majorare cumplită a prețurilor. Scopul ei, declarat, este de aduce a prețurilor la „adevă-

rul economic” (dl. P. Roman). Scopul ei, nedeclarat, este de absorbtie a masei monetare aflate la populație. Indexarea salariilor este departe de a ține pasul cu „liberalizarea” prețurilor. Falsitatea opțiunii guvernamentale constă în faptul că masa monetară nu se află la populație, într-o repartizare oarecum uniformă, ci este concentrată doar în mîna unei părți restrînse. Orice creștere a prețurilor va mări această concentrare asimetrică, iar absorbtia dorită de guvern nu se va realiza.

Amestecul himeric dintre elemente ale economiei supercentralizate de stat și ale economiei de piață crează, prin incompatibilitate, acest haos. Mai departe, orice gest al acestui guvern disprețuitor față de propriul popor nu va fi decît antipopular.

Ion UNGUREANU

PIERDERI

● Pierdut B.I. eliberat de Poliția Sibiu, pe numele Coțruș Vasile. Aducătorului recompensă. Tel. 3 37 29. (4521)

● Pierdut contract locuință pe numele Sirbu Ioan, Hip. I, bl. 4, ap. 29. Il declar nul. (4527)

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de „Flaro” Sibiu, pe numele Lepșa Dumitru. O declar nulă. (4524)

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de I.U.P.S. Sibiu, pe numele Töckelt Hans Gerhard. O declar nulă. (4530)

VINZĂRI-CUMPARĂRI

● Vind motor Diesel în trei timpuri. Str. Deva nr. 53, după ora 19. (M.P.)

Mica publicitate

● Vind video player nou + 16 casete. Tel. 3 51 19 sau 3 52 87 — dimineata. (4533)

● Vind inscriere Dacia 1300 din septembrie 1990. Telefon 4 27 00. (4537)

● Vind pui Dobermann. Telefon 4 30 43, după ora 17. (4531)

● Vind bilete odihnă Câciulata (06-24 august) — 9 900 lei. Telefon 4 56 69. (4535)

● Vind televizor alb-negru Diamant 2511 (sigilat). Telefon 1 70 57. (4536)

● Cumpăr ambelaj pentru Trabant. Informații la telefon 2 01 22. (4522)

OFERTE DE SERVICIU

● Familie serioasă îngrijim vîrșnici contra locuință (acceptăm variante). Tel. 4 08 95, orele 16-18. (4529)

● Pensionară (soră medică) îngrijesc vîrșnici sau bolnavă la pat contra locuință (moștenire). Telefon 4 81 93.

DIVERSE

● Cedează contract I.L.L. contra recompensă în Hip. III, Aleea Streiu, bloc 107, sc. A, et. 7, ap. 29 — Tincu Petru. (4532)

● Firma „STYX” vă oferă șansa câștigării sumei de 20.000 lei, investind doar 1.200 lei. Jucăți cu încredere la „STYX” Sibiu, cart. Strand, str. Vasile Cârlova 7, zilnic orele 15-19, simbata — duminica închis. (4513)

ANIVERSARE

Cu ocazia zilei de naștere, urăm dragei noastre VICTORIȚA COMȘA un sincer și călduros „La mulți ani!”. Fie ca acești frumoși 15 ani ce-i implinesti azi să-ți călăuzească pașii în viață pe calea împlinirii tuturor speranțelor.

Părinții și unchi (M.P.)

MULTUMIRE

● Cele mai calde mulțumiri și recunoștință domnului doctor Petre Ianculescu, medic primar, întregului personal medical al secției Urologie din cadrul Spitalului Județean Sibiu, cît și domnului doctor Hilma Virgil Adrian, pentru modul ireproșabil în care au intervenit pentru salvarea vieții și recuperării după un grav accident de circulație.

Așa să vă ajute Dumnezeu! Ispas Mitică (4534) Slatina — Olt

Ultimele bătăi de inimă ale UJCM-ului și UCECOM-ului

În sfîrșit, se simt și la noi în cooperatie efectele Revoluției din '89, iar U.J.C.M.-urile și UCECOM-ul se zbat, în disperare, pentru existență.

Săptămîna trecută au avut loc, în mai multe centre din țară, adunări ale cooperativelor convocate de UCECOM. Reprezentanții cooperative din Sibiu, cu U.J.C.M. Sibiu, au participat, joi, 25 iulie 1991, la Alba Iulia unde, reprezentantul UCECOM-ului a sosit cu indicații foarte prețioase despre activitatea cooperative pe viitor și ca un bun părinte ce este, UCECOM-ul ajută cooperativele, care nu au destul beneficiu, să plătească salariile cooperativilor, cu diferite sume de bani, dar de împrumut, pentru a sări peste acest HOP — falimentar.

Să auzi și să nu crezi, UCECOM-ul ne împrumută pe noi cooperatorii cu banii noștri! Spun acest lucru, deoarece noi cooperatorii, care sîntem direct productivi, am ajuns în stare falimentară, iar dumealor U.J.C.M. și UCECOM — care nu au produs nimic, dar în schimb au

mauls, timp de 25 de ani, toate cooperativele — se lăfăie în bani, ba mai mult, au și tupeul de a veni în fața cooperativelor spre a le spune că îi ajută și-i împrumută.

Un alt punct care s-a debătut în adunare, sub formă de propunere, dar cu indicații, formarea de societăți cooperatiste pe zone teritoriale, care să adere în viitor la un for de centru. Deci, aceeași MARIE dar cu altă PALĂRIE; nu-i mai spunem U.J.C.M., ci „cooperatie zonala”, nu-i mai spunem UCECOM, ci „cooperatie de centru”, care nu fac altceva decît: AJUTĂ, SPRIJINĂ, ÎNDRUMĂ biete cooperative. Și acest lucru nu se mai face ca pe vremea dictatorului, prin cotă procentuală, ci contra-cost.

MULT STIMAȚI ȘI IUBIȚI TOVARAȘI AI U.J.C.M.-ului și UCECOM-ului, observăm că trebuie să vă deschidem ochii și să vă atragem atenția în următoarea problemă: averea în care vă lăfăiți NU este a dumeavoastră, ci a cooperativelor pe care i-ați jecmănit, de cînd comunistii au format suprastructura.

ÎN CONCLUZIE: Cooperatori! cereți desființarea UCECOM-ului și U.J.C.M.-ului, iar patrimoniul acestor instituții să fie împărțit egal cooperativeelor, cărora li se cuvine de drept. Iar dacă vom simți nevoia să ne formăm și societăți zonale, o vom face în condițiile pe care le dorim noi, reciproc-avantajoase și nicidecum în condiții primite de la CEN-TRU.

Viorel NEDELCO, lider sindical Cooperativa „Tehnica Nouă”

EXPOZIȚIE

Joi, 1 august, ora 18, Muzeul Brukenthal Sibiu va invita la vernisajul expoziției „Piatra semiprețioasă — mineral și giuvaer”, organizată la sediul Muzeului de Istorie Naturală (str. Cetății nr. 1).

Expoziția, realizată în colaborare cu firma „Galaxia” S.R.L., prin magazinul „Pisica Neagră” va fi urmată de parada modei și a bijuteriilor, organizată de firma „S & M”.

Firma „LOCKODI” S.R.L. Import-export

Vinde articole (import) sanitare, electrice, încălzire centrală, diverse.

OFERIM și produse la comandă. Prețuri avantajoase.

Sibiu, str. Paris nr. 36 (Piața Cluj).

Program: orele 9—19.

— 200 —

FIRMA „IOAN ȘI DAN”

vinde la sediul din str. Rusciorului 48, televizoare color FUNAI, diagonala 51 cm.

Telefon 1 41 87, între orele 7—15.

— 201 —

SOCIETATEA COMERCIALĂ „ARARAT”

str. 9 Mai nr. 34, zilnic între orele 11—17 face înscrieri în sprijinul Dvs., pentru Casa de Ajutor INVESTIȚIA.

Firma caută spațiu pentru extindere.

Oferte se primesc la sediul firmei sau la telefon 1 52 23. (198)

În legătură cu CONCURSUL PENTRU OCUPAREA UNOR POSTURI DE REDACTORI

Redacția

ANUNȚĂ:

— Cei ce și-au depus cererile se vor prezenta la redacție (str. S. Brukenthal) în zilele de 1 și 2 august a.c.;

— Concursul constă din două probe:

1. teoretică — aprecierea cunoștințelor de cultură generală (în data de 1 august);

2. practică — documentare pe teren și realizarea unor materiale gazetărești (în data de 2 august).

— Concursul începe (în ambele zile) la ora 8.

PROGRAMUL TV

10.00 Actualități. 10.10 Calendarul zilei. 10.20 La Sept. ● Super Channel. 12.30 Desene animate. 13.10 Ora de muzică. 14.00 Actualități. 14.10 Viața spirituală. 14.40 Tineri interpreți de muzică populară. 15.10 Avangardieră Tv. 15.20 S.O.S. Natura! 15.50 Cursuri de limbi străine. 16.20 Stadion. 16.50 Tragerea Pro-noexpres. 17.00 Știri. 17.05 Conviețuiri. 17.35 Televiziune

nea vă ascultă! 18.00 Forum. 18.35 Reflector. 19.00 Arte vizuale. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Studioul economic. 21.10 Film serial: „Nick, vînător de capete” (4). 22.15 Universul cunoașterii. 23.00 Actualități. Cronică Parlamentului. 23.30 Pro Musica. 0.00 Recomandări din program.

A ȘASEA ÎNȚILNIRE BUSH — GORBACIOV

Moscova — După 9 ani de negocieri, astăzi președinții Bush și Gorbaciov semnează tratatul de reducere cu 30 la sută (se spera inițial — 50 la sută) a armelor cu rază lungă de acțiune — START, dar care nu prevede și distrugerea ogivelor nucleare. Tratatul rămîne în vigoare 15 ani și va putea fi reînnoit la un interval de 5 ani. A șasea înțilnire Bush — Gorbaciov are o agendă încărcată. Liderul sovietic a invitat pentru a participa la înțilnirile cu Bush și pe președinții republicii Kazahstan (Narsultan Nazarbaev) și R.S.F.S.R. (Boris Eltin), Vitali Ignatienko (noul consilier al lui Gorbaciov, fost redactor șef al revis-

tei „Novoe Vremea”) a declarat luni (în seara cînd președintele american sosea la Moscova): „Situația din Orientul Apropiat va domina agenda înțilnirii la vîrf S.U.A. — U.R.S.S.”. Bush se va înțilni cu fostul ministru de externe Șevardnadze și va vizita Ucraina, nu și țările baltice a căror anexare la U.R.S.S. n-a fost recunoscută de S.U.A. niciodată.

LAUDĂROȘENIA LUI HUSSEIN

Bagdad — Președintele Hussein s-a laudat luni, nici mai mult, nici mai puțin, că Irakul a cîștigat un război moral împotriva aliaților, în fața cărora nu s-a plecat. Dar laudăroșenia lui Hussein e prea cunoscută, pentru a mai impresiona pe cineva. „Hussein minte și trișează, iar dacă nu va colabora cu agenții O.N.U., se va trece la represalii” — a afirmat duminică Bush. Începînd din luna august, Irakul va trebui să înapoieze banii și aurul jefuit din Kuwait. Franța, impresionată de cele relatate de observatorii O.N.U., acționează pe lângă Consiliul de Securitate al O.N.U., pentru ridicarea sancțiunilor, deoarece populația irakiană suferă de foame.

FLASH

● N.A.S.A. a reprogramat pentru minie la ora 18.01, lansarea navetei „Atlantis”.

după ce un computer defect de la motor a fost înlocuit.

● Cehoslovacia a confirmat că va vinde Siriei 200 tancuri model T-62.

● Rusia și Lituania și-au recunoscut reciproc independența, în urma semnării tratatului de prietenie.

● Venezuela va cere la O.N.U. menținerea embargo-ului contra Republicii Sudafricane, în urma vizitei liderului Congresului Național African, Mandela. Trei miniștri din guvernul lui de Klerk au demisionat luni, după scandalul financiar de susținere a mișcării zulușilor.

● David Levy (ministru de externe israelian) a sosit luni într-o vizită de trei zile în Egipt. După cum scrie ziarul „Al Ahram”: „Liderii egipteni vor insista asupra participării palestinienilor din Ierusalimul de Est la masa tratativelor. La Ierusalim, în legătură cu unele acuzații că premierul Shamir ar fi cerut lui Levy să nu-l invite pe președintele Mubarak la tratative, Shamir a răspuns: „Nu sînt deloc grăbit să mă înțilnesc cu oameni care nu vor să mă vadă”.

● Starea de tensiune din Iugoslavia se manifestă și asupra rămășițelor pămîntesti ale lui Tito, mort în 1980 la 86 de ani. Fiind croat, înmormîntat pe pămînt sîrbesc, Croația a cerut ca sicriul său să fie adus în satul său natal.

Rubrică de Emil PORIME

ȘTIFT

Ultima oră (și un sfert) Astăzi, la ora 9.15, pe aeroportul din Sibiu este programat să aterizeze un avion care îl aduce pe dl. Petre Roman spre a participa la festivitățile de înaintare în grad din școlile militare.

Redactor șef: TRAIAN SUCIU